

Arrest

nr. 184 017 van 20 maart 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 28 oktober 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 september 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 december 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 januari 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat X, die *loco* advocaat X verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché X, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart het Russische staatsburgerschap te bezitten en van Tsjetsjeense origine te zijn. U bent geboren op (...) in Malgobek (Ingoesjetië), maar woonde in Katir-Yurt (Tsjetsjenië). U bent minderjarig. Zeven à acht jaar geleden kwam u naar België met uw moeder L. N. (...) (O.V. (...)) en vader A. N. (...) (O.V. (...)), uw broer A'. N. (...) (O.V. (...)) en uw zussen M. N. (...) (O.V. (...)) en K. N. (...) (O.V. (...)).

Op 3 maart 2009 diende uw moeder een eerste asielaanvraag in in België, op 28 juli 2009 doet uw vader dat ook voor het eerst. Inzake deze eerste aanvraag ging het Commissariaat-generaal (CGVS) op 21 april 2010 over tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire

beschermingsstatus, een beslissing die op 8 december 2010 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) bevestigd wordt.

Op 30 april 2013 dienen uw ouders voor de tweede keer een asielaanvraag in; uw broer A' (...) en uw zussen M. (...) en K. (...) (die op dat moment meerderjarig zijn) doen dat voor het eerst. Op 31 januari 2014 besluit het CGVS opnieuw tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, wat op 23 juni 2014 opnieuw door de RVV bevestigd wordt.

Rond deze periode gaan uw ouders uit elkaar; uw vader verlaat uw gezin – u weet niet waarheen – en uw zus M. (...) gaat met hem mee.

Op 13 november 2014 dient uw moeder een derde asielaanvraag in, uw broer A' (...) en uw zus K. (...) hun tweede. Ook deze aanvragen worden door het CGVS afgesloten met een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, wat op 18 september 2015 door de RVV bevestigd wordt.

Op 29 juni 2016 vraagt u zelf als minderjarige voor het eerst asiel aan bij de Belgische autoriteiten omdat u niet naar Tsjetsjenië terug wil. U kan immers onvoldoende Russisch spreken of begrijpen zodat u het moeilijk zou hebben op school. U wil ook geen hoofddoek dragen in Tsjetsjenië of kledij die daar gedragen wordt. In Tsjetsjenië zou u niet kunnen dansen of zingen. U wil uw mening kunnen uiten en niet leven in een samenleving waar de mannen het voor het zeggen hebben en de baas spelen over vrouwen. In Tsjetsjenië denkt u ook dat u uitgehuwelijkt zal worden, te meer omdat u uit Europa komt. Zodoende zal u thuis moeten zitten en niet uit werken kunnen gaan.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten voor aan de Belgische asielinstanties: uw originele Russische geboorteakte, uw originele studentenkaart, originele schoolattesten, -rapporten en -foto's van uw schoolloopbaan in België, twee cd-roms met daarop een audiofragment van een gedicht voor Vaderdag gemaakt op school en een videofragment van een schoolfeest waarop u te zien bent al dansend, kopies van foto's van Tsjetsjeense vrouwen met hoofddoek, een kopie van een EASO rapport over vrouwen in Tsjetsjenië, twee originele brieven van de organisaties SESO en De Kering.

B. Motivering

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd. Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, folteringen, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie. Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

Doorheen uw verklaringen haalt u verschillende elementen aan waarom u niet wil terugkeren naar uw land van herkomst, de Russische Federatie, en meer bepaald naar Tsjetsjenië waar u aanvankelijk woonde. U spreekt onvoldoende Russisch, wat uw schoolcarrière zou hypothekeren. U wil geen hoofddoek of in Tsjetsjenië gangbare kledij dragen. U zou er ook niet kunnen dansen of zingen. U wil uw mening kunnen uiten, doen wat u wil en wil niet leven in een samenleving waar de mannen het voor het zeggen hebben; zo zou u in Tsjetsjenië moeten thuisblijven als vrouw en niet mogen verder studeren of uit werken gaan. U vreest ook dat u uitgehuwelijkt zal worden, zeker omdat u uit Europa komt (CGVS p. 7 e.v.). De door u ingeroepen asielmotieven zijn echter onvoldoende zwaarwichtig om als vervolging of ernstige schade beschouwd te worden.

Wat betreft het feit dat u het Russisch onvoldoende machtig bent en u daardoor niet naar school zou kunnen gaan in Tsjetsjenië en de lessen niet zou kunnen volgen omdat die daar in het Russisch gegeven worden (CGVS, p. 7-8), moet erop gewezen worden dat u niet aannemelijk maakte hoe dit in uw hoofde aanleiding zou geven tot een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit bij terugkeer naar Tsjetsjenië. U maakte immers geenszins aannemelijk dat u niet in staat zou zijn het Russisch te leren. Aangezien u uw eerste leerjaar in Tsjetsjenië in het Russisch afwerkte, wordt u gevraagd of u zou kunnen oefenen zodat u het Russisch dat u destijds in de eerste klas leerde weer zou kunnen oppikken. U verklaart daarop dat het toch lang zou duren en dat u niet direct Russisch zou kunnen zodat het tijd in beslag zou nemen om de taal weer goed onder de knie te hebben (CGVS p. 8). Met deze verklaringen toont u evenwel niet aan dat u niet in staat zou zijn het Russisch te leren, enkel dat het tijd in beslag zou nemen. Welnu, er kan niettemin begrip worden opgebracht voor het feit dat een terugkeer naar uw herkomstland op dit vlak bepaalde inspanningen, aanpassingen en mogelijk

aanpassingsmoeilijkheden met zich meebrengt, maar van iemand die erin slaagt om zich op een relatief korte periode een volledig nieuwe taal eigen te maken (i.e. het Nederlands dat u op school in België leerde nadat u hier was aangekomen en dat u na het eerste jaar al kon gebruiken om te communiceren, waarna het naar eigen zeggen steeds beter ging, CGVS p. 8 – zie in deze ook uw schoolresultaten voor Nederlands zoals vermeld in uw neergelegde documenten (document 3)), kan redelijkerwijs verwacht worden dat zij in staat is om een taal terug op te pikken waarvan zij reeds een basiskennis heeft verworven op jonge leeftijd (i.e. het Russisch dat u op school in Tsjetsjenië gebruikte) – te meer als blijkt dat zij in haar beginjaren in België thuis nog naar Russischtalige tv-zenders keek, in de klas soms wat Russische tekst leest (CGVS p. 8) en tegenwoordig nog steeds (haar moedertaal) het Tsjetsjeens machtig is en actief gebruikt in haar communicatie met familieleden (moeder, zussen, broer in België en zus in Tsjetsjenië, CGVS p. 5, 8), een taal die gelijkenissen vertoont met het Russisch (zie toegevoegde informatie aan administratief dossier). Zodoende volstaan de door u aangebrachte gegevens niet om in uw hoofde te besluiten tot een gegronde vrees voor vervolging of het lijden van ernstige schade omdat u de Russische taal onvoldoende machtig bent.

Wat betreft uw verklaringen dat u geen hoofddoek of gangbare 'lange' Tsjetsjeense kledij wil dragen in Tsjetsjenië, wat u illustreert aan de hand van een aantal foto's van vrouwen in Tsjetsjenië die een hoofddoek dragen en een EASO-rapport over vrouwen in de Tsjetsjeense samenleving (CGVS p. 7, 9 + document 5-6), moet erop gewezen worden dat u niet aannemelijk maakte dat het dragen van dergelijke kledingstukken in uw hoofde aanleiding zou geven tot vervolging of het lijden van ernstige schade. Op aansporen van de Tsjetsjeense autoriteiten is er de laatste jaren inderdaad meer aandacht voor een meer strikte beleving van de islam. Zeker voor vrouwen geldt dat ze aangespoord worden om zich bijvoorbeeld volgens islamitische regels te kleden (hoewel er geen officiële kledingvoorschriften gehanteerd worden). Zo behoort ook het dragen van een (gewone) hoofddoek tot de kledingvoorschriften die president Kadyrov voor overheids personeel oplegt. Er dient echter opgemerkt te worden dat het bestaan van deze beperkingen op zich niet volstaat om ten aanzien van u een vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te weerhouden. De door u aangehaalde beperkingen zijn gebaseerd op islamitische normen en waarden en betreffen algemene in de Tsjetsjeense Republiek geldende (gewoonte)regels (zie toegevoegde informatie aan het administratief dossier). Er dient tevens op gewezen dat het recht op vrije meningsuiting en het recht op de eerbiediging van het privéleven niet absoluut zijn. Bepaalde aanpassingen aan heersende culturele normen en waarden zijn niet onoverkomelijk en u toont niet aan dat er fundamentele rechten zouden worden geschonden bij aanpassing aan de geldende normen en waarden bij terugkeer.

Gevraagd waarom u geen hoofddoek wil dragen, wierp u op dat u een hoofddoek niet mooi vindt en dat u uw haar wil laten zien – u voegt eraan toe dat u het niet gewoon bent Tsjetsjeense kleren te dragen en dat u zich niet wil aanpassen aan de gebruikelijke kledingstijl omdat u niet alles opnieuw wil aanpassen en u een broek wil dragen zoals nu (CGVS, p. 9-10). Dergelijke bezwaren voor het dragen van een hoofddoek en Tsjetsjeense kledij zijn echter onvoldoende zwaarwichtig aangezien het dragen van in Tsjetsjenië gangbare kledingstukken in dit geval geen aanleiding zou geven tot de schending van een fundamenteel recht en zodoende tot een onmenselijke behandeling. Bovendien dient er hierbij op gewezen te worden dat u zich op het gehoor op het CGVS aanbod terwijl u een lange rok draagt. Als u erop gewezen wordt dat dat toch ook een beetje zoals in Tsjetsjenië is, beaamt u dit en verklaart u dat u dat soms draagt als het bij uw kledij past (CGVS p. 10). Dit versterkt evenwel de overtuiging van het CGVS waarom u zich in Tsjetsjenië wel zou kunnen aanpassen aan de gebruikelijke klederdracht (zoals bijvoorbeeld 'lange' kledij zoals u het noemt).

Naar analogie met uw zus M. (...) die in Tsjetsjenië woont en getrouwd is (CGVS p. 5, 12) roept u daarnaast in dat u bij een terugkeer naar Tsjetsjenië vreest ontvoerd te worden om uitgehuwelijkt te worden (zeker omdat u uit Europa komt en daardoor meer interesse van de jongens zou wekken), als gevolg waarvan u zou moeten thuiszitten en niet meer zou kunnen verder studeren of uit werken gaan (CGVS p. 7, 10-11). U slaagde er echter niet in uw vrees voor vervolging op dit punt in concreto aannemelijk te maken. Het louter verwijzen naar de algemene situatie in uw land van herkomst is immers onvoldoende om in uw hoofde een persoonlijke vrees te concluderen. Zij er trouwens op gewezen dat hoewel gedwongen huwelijken in Tsjetsjenië wel degelijk voorkomen, uit objectieve informatie, waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt dat huwelijken in Tsjetsjenië niet per definitie gedwongen huwelijken zijn en de bruid en bruidegom in meerdere of mindere mate inspraak hebben in de beslissing omtrent het huwelijk. U beschikt bovendien over geen enkele concrete aanwijzing waaruit blijkt dat u bij terugkeer naar Tsjetsjenië daadwerkelijk zou worden uitgehuwelijkt. Gevraagd of er voor u al concrete huwelijksplannen zijn, verklaart u immers van niet en bevestigt u enkel dat u denkt dat dat kan gebeuren (CGVS p. 10). Welnu, het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of risico op ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees of dat risico reëel is. Deze vrees of dat risico dient immers ook steeds getoetst te worden aan enkele objectieve vaststellingen en u dient in dit verband de vrees of het risico concreet

aannemelijk te maken. Deze vrees moet gegrond, concreet, actueel en persoonlijk zijn. Een louter theoretische of hypothetische vrees volstaat niet om een beroep op internationale bescherming te funderen. Zodoende kan in uw hoofde niet besloten worden tot een gegronde vrees voor vervolging of het bestaan van een reëel risico op ernstige schade omwille van een mogelijk gedwongen huwelijk bij terugkeer naar Tsjetsjenië. Aangezien u niet aannemelijk maakt dat u bij terugkeer naar Tsjetsjenië het slachtoffer zou worden van een gedwongen huwelijk, volstaan ook uw verklaringen dat u omwille van dergelijk huwelijk niet zou kunnen verder studeren of uit werken gaan niet om in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te concluderen.

Verder kan gewezen worden op uw verklaringen dat u wil kunnen zeggen wat u wil en dat u uw mening wil uiten (CGVS p. 7). Wat dit betreft dient er te worden gesteld dat het feit bij terugkeer naar uw land van herkomst niet dezelfde vrijheden te kunnen genieten als diegene die u gekend hebt tijdens uw verblijf in België, niet volstaat om in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade te weerhouden. Deze beperkingen zijn immers gebaseerd op de in Tsjetsjenië heersende culturele normen en waarden en betreffen algemene in Tsjetsjenië geldende regels. Er dient echter op gewezen dat het recht op vrije meningsuiting en het recht op de eerbiediging van het privéleven niet absoluut zijn. Bepaalde aanpassingen aan heersende culturele normen en waarden zijn niet onoverkomelijk en u toont niet aan dat er fundamentele rechten zouden worden geschonden bij aanpassing aan de geldende normen en waarden bij terugkeer.

U concretiseert uw algemene verklaringen dat vrouwenrechten niet worden gerespecteerd in een patriarchale samenleving waar mannen de beslissingen nemen en u niet kan doen wat u wil door te stellen dat mannen in Tsjetsjenië alles beslissen zonder inspraak van de vrouwen, dat vrouwen thuis moeten zitten, dat u daar niet zal kunnen dansen en zingen (zoals u bijvoorbeeld deed op uw schoolfeest in de lagere school in België, zie document 3), dat u niet de kledij kan dragen die u wilt en dat u vindt dat de hoofddoek dragen niet verplicht zou moeten zijn (CGVS p. 6, 7, 9, 12). Dergelijke elementen kunnen niet als fundamentele rechten worden beschouwd waarvan een beknutting of inperking een onmenselijke behandeling is. Een aantal van deze door u opgeworpen elementen werden reeds eerder uitvoeriger besproken (zie boven). Inzake uw voorliefde voor dansen haalt u aan dat meisjes in Tsjetsjenië niet dansen. Meteen daarop moet u evenwel toegeven dat ze dat wel doen, weliswaar geen hiphop stijl zoals in België maar wel bijvoorbeeld als ze hun school afgemaakt hebben, of bijvoorbeeld traditionele dansen op trouwfeesten (CGVS p. 9). Welnu, hieruit blijkt allerminst dat u in de onmogelijkheid zou verkeren om zich op dit vlak te ontplooien in Tsjetsjenië. Ook uw loutere verklaringen dat u als vrouw helemaal niet zou kunnen verder studeren of werken in Tsjetsjenië (CGVS p. 7, 11), kunnen bezwaarlijk weerhouden worden, daar u zelf aangeeft dat er in Tsjetsjenië wel vrouwen zijn die gaan werken (CGVS p. 11). De toegevoegde informatie aan het administratief dossier erkent dat van vrouwen in Tsjetsjenië vaak verwacht wordt dat ze zich beperken tot het huishouden, toch blijkt uit deze info ook dat kansen op studie en werk, hoewel soms niet evident, niet onmogelijk zijn voor vrouwen.

Evenmin toont u aan dat u dermate verwesterd bent dat u zich niet meer zou kunnen houden aan de wetten, regels en gebruiken in Tsjetsjenië.

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming. De documenten die u neerlegt, veranderen niets aan deze analyse. Uw Russische geboorteakte bevat immers louter persoonsgegevens, en de documenten in verband met uw schoolloopbaan in België enkel informatie aangaande uw opleiding in dit land. De foto's van Tsjetsjeense vrouwen met hoofddoek en het EASO rapport over vrouwen in Tsjetsjenië kwamen reeds aan bod (zie boven). De brieven van de organisaties SESO en De Kering gaan enkel over de leef- en woonsituatie van u en uw gezin in België, niet over de door u opgeworpen elementen ten aanzien van uw land van herkomst.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuur en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van dien aard dat er voor burgers sprake

is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van artikel 3 EVRM, van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2.1. Betreffende de verwijzing van verzoekende partij naar artikel 3 EVRM wijst de Raad erop dat, daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, § 1 van de vreemdelingenwet bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), artikel 3 EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, § 2, b van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). Derhalve kan worden verwezen naar hetgeen hierna desbetreffend wordt gesteld.

2.2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.3.1. In haar verzoekschrift benadrukt verzoekende partij dat zij een verwesterde vrouw is en stelt zij niet te kunnen aanvaarden in een bepaald keurslijf te worden gegoten. Uit haar verklaringen tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal blijkt dat zij diepgewortelde gewetensbezwaren heeft tegen het dragen van een hoofddoek omdat dit een vorm van onderdrukking van vrouwen betreft. Verzoekende partij stelt een rigide, conservatieve familie te hebben en dat zij dreigt een gedwongen huwelijk te ondergaan in haar land van herkomst.

Voorts verwijst verzoekende partij naar de positie van Tsjetsjeense vrouwen en betoogt zij dat deze dermate slecht is, zeker voor vrouwen die de sociale normen en waarden overschrijden, dat zij tot een risicogroep behoren. Zij citeert desbetreffend uit verschillende mensenrechtenrapporten.

Verzoekende partij haalt ten slotte nog aan dat verwerende partij geen enkel onderzoek voerde naar de situatie van vrouwen/meisjes in Tsjetsjenië, inzonderheid de situatie van vrouwen/meisjes die terugkeren uit het buitenland.

2.2.3.2. De Raad is evenwel van oordeel dat verwerende partij op goede gronden heeft vastgesteld dat de door verzoekende partij ingeroepen asielmotieven onvoldoende zwaarwichtig zijn om als vervolging of ernstige schade beschouwd te worden, omdat (i) de door verzoekende partij aangebrachte gegevens niet volstaan om in haar hoofde te besluiten tot een gegronde vrees voor vervolging of het lijden van

ernstige schade omdat zij de Russische taal onvoldoende machtig is, (ii) wat betreft haar verklaringen dat zij geen hoofddoek of gangbare 'lange' Tsjetsjeense kledij wil dragen in Tsjetsjenië erop gewezen dient te worden dat bepaalde aanpassingen aan heersende culturele normen en waarden niet onoverkomelijk zijn en verzoekende partij niet aantoont dat er fundamentele rechten zouden worden geschonden bij aanpassing aan de geldende normen en waarden bij terugkeer gelet op het feit dat haar bezwaren voor het dragen van een hoofddoek en Tsjetsjeense kledij onvoldoende zwaarwichtig zijn, (iii) verzoekende partij er niet in geslaagd is *in concreto* aannemelijk te maken dat zij bij terugkeer naar Tsjetsjenië het slachtoffer zou worden van een gedwongen huwelijk, (iv) het feit bij terugkeer naar haar land van herkomst niet dezelfde vrijheden te kunnen genieten als diegene die zij gekend heeft tijdens haar verblijf in België niet volstaat om in haar hoofde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade te weerhouden, daar bepaalde aanpassingen aan heersende culturele normen en waarden niet onoverkomelijk zijn en verzoekende partij niet aantoont dat er fundamentele rechten zouden worden geschonden bij aanpassing aan de geldende normen en waarden bij terugkeer, (v) verzoekende partij evenmin aantoont dat zij dermate verwesterd is dat zij zich niet meer zou kunnen houden aan de wetten, regels en gebruiken in Tsjetsjenië.

De Raad stelt vast dat verzoekende partij zich dienaangaande in wezen beperkt tot het volharden in haar verklaringen en het tegenspreken van de gevolgtrekking van verwerende partij, hetgeen echter de omstandig uitgewerkte motieven van de bestreden beslissing niet weerlegt of in een ander daglicht stelt.

In tegenstelling tot wat verzoekende partij voorhoudt, blijkt uit haar verklaringen op het Commissariaat-generaal geenszins dat verzoekende partij diepgewortelde gewetensbezwaren zou hebben tegen het dragen van een hoofddoek. Immers, haar gevraagd waarom zij geen hoofddoek wil dragen, wierp zij op dat zij een hoofddoek niet mooi vindt en dat zij haar haar wil laten zien. Zij voegde er verder aan toe dat zij het niet gewoon is Tsjetsjeense kleren te dragen en dat zij zich niet wil aanpassen aan de gebruikelijke kledingstijl omdat zij niet alles opnieuw wil aanpassen en zij een broek wil dragen zoals nu (administratief dossier, stuk 7, gehoorverslag d.d. 26/09/2016, p. 9-10). De door haar opgeworpen bezwaren tegen het dragen van een hoofddoek en Tsjetsjeense kledij zijn dan ook onvoldoende zwaarwichtig aangezien het dragen van in Tsjetsjenië gangbare kledingstukken in dit geval geen aanleiding zou geven tot de schending van een fundamenteel recht en zodoende tot een onmenselijke behandeling.

Verder volstaat de loutere herhaling van verzoekende partij ervoor te vrezen bij terugkeer naar Tsjetsjenië te zullen worden uitgehuwelijkt geenszins om de motivering in de bestreden beslissing dat zij er niet in geslaagd is haar vrees voor vervolging op dit punt *in concreto* aannemelijk te maken, te weerleggen of in een ander daglicht te stellen. Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging volstaat op zich immers niet om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. Deze vrees voor vervolging dient immers *in concreto* te worden aangetoond, alwaar verzoekende partij in gebreke blijft.

Waar verzoekende partij stelt dat zij behoort tot een bepaalde sociale groep, met name de groep van Tsjetsjeense vrouwen, en verwijst naar verschillende mensenrechtenrapporten aangaande de positie van Tsjetsjeense vrouwen, bemerkt de Raad dat het loutere feit te behoren tot een "*sociale groep*" in geen geval afdoende is om een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken. Deze vrees moet immers individueel in hoofde van verzoekende partij worden aangetoond. De verwijzing naar informatie aangaande de algemene situatie in haar land van herkomst voor wat betreft de positie van vrouwen volstaat echter niet om aan te tonen dat er wat verzoekende partij betreft werkelijk een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bestaat. Deze vrees/dit risico dient *in concreto* te worden aangetoond, alwaar verzoekende partij in gebreke is gebleven.

Wat ten slotte nog de opmerking van verzoekende partij betreft dat verwerende partij geen enkel onderzoek voerde naar de situatie van vrouwen/meisjes in Tsjetsjenië, inzonderheid de situatie van vrouwen/meisjes die terugkeren uit het buitenland, stelt de Raad vast dat door verwerende partij wel degelijk werd rekening gehouden met de algemene situatie in Tsjetsjenië voor vrouwen, doch dient te worden herhaald dat de algemene situatie in Tsjetsjenië voor wat betreft de positie van vrouwen niet volstaat om aan te tonen dat er wat verzoekende partij betreft werkelijk een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bestaat. Evenmin toont verzoekende partij *in concreto* aan dat zij bij terugkeer naar haar land van herkomst een gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico op ernstige schade loopt omwille van haar verblijf in het buitenland.

2.2.4. Daar waar verzoekende partij opmerkt dat haar ouders gescheiden zijn, dat haar moeder aldus in Tsjetsjenië als gescheiden en alleenstaande vrouw zal verder moeten en dat verzoekende partij

bovendien toegewezen zal worden aan de familie van haar vader, merkt de Raad vooreerst dat verzoekende partij deze elementen nooit eerder aanhaalde als reden waarom zij niet zou kunnen terugkeren naar haar land van herkomst.

Wat betreft het gegeven dat haar moeder in Tsjetsjenië als gescheiden en alleenstaande vrouw zal verder moeten, stelt de Raad vast dat verzoekende partij bovendien geen concrete elementen bijbrengt waaruit blijkt dat dit gegeven in haar hoofde bij terugkeer naar Tsjetsjenië aanleiding geeft tot een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade.

Dat verzoekende partij zou worden toegewezen aan de familie van haar vader, betreft verder een blote bewering daar verzoekende partij niet over concrete aanwijzingen beschikt dat dit inderdaad het geval zal zijn bij terugkeer naar Tsjetsjenië. Dit geldt des te meer nu noch verzoekende partij, noch haar moeder en haar advocaat tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal er melding van maakte dat verzoekende partij bij terugkeer naar Tsjetsjenië zal worden toegewezen aan de familie van haar vader.

2.2.5. Verder stelt verzoekende partij nog dat haar moeder psychische problemen heeft en voegt zij verschillende medische attesten inzake de gezondheidstoestand van haar moeder als bijlage bij haar verzoekschrift (bijlage 3). Citerend uit verschillende rapporten, wijst verzoekende partij op het taboe dat in Tsjetsjenië rust op het hebben van psychische problemen. De Raad stelt echter vast dat verzoekende partij nalaat concrete elementen bij te brengen waaruit blijkt dat zij omwille van de psychische problemen van haar moeder bij terugkeer naar Tsjetsjenië een risico loopt op vervolging of ernstige schade. De loutere verwijzing naar algemene informatie over het taboe dat in Tsjetsjenië rust op psychische problemen volstaat hiertoe geenszins.

2.2.6. Daar waar verzoekende partij nog meent dat verwerende partij nagelaten heeft rekening te houden met haar persoonlijke omstandigheden en in het bijzonder met het kwetsbaar profiel van verzoekende partij, gelet op haar leeftijd, haar scholingsgraad en haar persoonlijkheid, is de Raad van oordeel dat verzoekende partij niet kan worden bijgetreden in haar betoog.

Vooreerst blijkt uit de motivering van de bestreden beslissing wel degelijk dat verwerende partij rekening heeft gehouden met de minderjarigheid van verzoekende partij.

Voorts wijst de Raad erop dat het gehoor op het Commissariaat-generaal aangepast was aan de leeftijd van verzoekende partij en plaatsvond in aanwezigheid van de voogd van verzoekende partij (haar moeder) en van haar advocaat, die aan het einde van het gehoor hun opmerkingen konden geven (administratief dossier, stuk 7).

De Raad is dan ook van oordeel dat verwerende partij voldoende rekening heeft gehouden met de minderjarige leeftijd van verzoekende partij.

Daarnaast verwijst de Raad nog naar de uiteenzetting in punt 2.2.10. waaruit blijkt dat de commissaris-generaal de asielaanvraag van verzoekende partij op een individuele wijze heeft beoordeeld en zijn beslissing heeft genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak.

2.2.7. Voorts wijst de Raad er nog op dat de verwijzing van verzoekende partij naar rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet dienstig is. De geciteerde rechtspraak betreft individuele gevallen en heeft geen bindende precedentswaarde. De asielaanvraag van verzoekende partij dient op individuele wijze te worden beoordeeld. Verzoekende partij dient daarbij haar vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken doch blijft hiertoe manifest in gebreke.

2.2.8. Daar waar verzoekende partij nog verwijst naar artikel 48/7 van de vreemdelingenwet, dient te worden opgemerkt dat voormeld artikel bepaalt dat het feit dat een asielzoeker reeds werd vervolgd of ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks bedreigd is met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, een duidelijke aanwijzing vormt voor een gegronde vrees voor vervolging/een reëel risico op het lijden van ernstige schade, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen. De Raad wijst er evenwel op dat verzoekende partij geenszins aannemelijk maakt dat zij reeds werd vervolgd in de zin van 48/7 van de vreemdelingenwet. Verzoekende partij kan zich dan ook niet dienstig op de schending van voormeld artikel beroepen.

2.2.9. Gelet op het geheel van het voorgaande, kan door de Raad worden besloten dat verzoekende partij noch in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch voor de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van voormelde wet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Verwerende partij motiveert in onderhavige bestreden beslissing dienaangaande het volgende: *“Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuren en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van dien aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.”*

Verzoekende partij verwijst in dit verband naar de huidige veiligheidssituatie in Tsjetsjenië, waar de mensenrechten dagelijks met de voeten worden getreden. De Raad stelt evenwel vast dat verzoekende partij met de verwijzing naar de er nog steeds aanwezige mensenrechtenschendingen en de vaststelling dat Tsjetsjenië nog steeds niet vrij is van problemen, de conclusie in de bestreden beslissing dat er actueel in Tsjetsjenië voor gewone burgers niet langer kan gewag gemaakt worden van een reëel risico ingevolge het binnenlands conflict, niet weerlegt. De Raad wijst er in dit verband op dat, uit de gegevens van het administratief dossier, meer bepaald de *“COI Focus Tsjetsjenië - Veiligheidssituatie”* van 22 juni 2016 (administratief dossier, stuk 11, deel 3), die inhoudelijk verwijst naar tal van objectieve bronnen, blijkt dat, hoewel Tsjetsjenië niet vrij is van problemen, de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij vooral om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuren en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden. Door de gerichte aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door de acties beperkt. Bijgevolg is de situatie er heden niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een “reëel” risico op ernstige schade als gevolg van “willekeurig” geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van art. 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. De motivering dat er actueel in Tsjetsjenië voor gewone burgers niet langer kan gewag gemaakt worden van een reëel risico ingevolge het binnenlands conflict wordt door de verwijzing naar de er nog steeds voorkomende incidenten, de er nog steeds plaatsvindende mensenrechtenschendingen en de vaststelling dat Tsjetsjenië nog steeds niet vrij is van problemen niet weerlegd.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.10. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 10 en 11), en dat verzoekende partij tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal d.d. 26 september 2016 de kans kreeg om haar asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit bijgestaan door haar voogd en haar advocaat. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.11. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig maart tweeduizend zeventien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT